

64. El Papa Julio II al Cardenal Bernardino Carvajal ¹

[Roma, 28 Febr. 1504.]

Advenerunt ad nos homines missi a castellanis arcium Cesenae et Britonori... ² quod castellani ipsi easdem arces nobis restituere erunt parati, si dilectus... ³ nobilis vir Cesar Borgia dux Valentinus relaxatus esset aut cito relaxaretur. Quibus nos respondimus, nos omnes conditiones in bulla super hoc confecta contentas ad unguem observatuos, si etiam nobis promissa observarentur. Sed ut scit circumspectio tua in eisdem conditionibus arcis Forlivii restitutio est expressa, quod declarare poteris hominibus ipsis, ne spem deponent libertatis et relaxationis ejusdem ducis. Quare danda est opera omni astu et ingenio, ut arx ipsa Forliviensis restituatur, ne ipse dux cum tanto circumspectionis tue incommodo hodie diutius moram trahat et proficisci possit, quo cupit. Preterea circumspectionem tuam hortamur, ut iterum ad dilectum filium Laurentium adeas, catholicarum Majestatum oratorem, ducem et senatum Venetorum hortetur ad restitutionem civitatum, arcium et locorum S. R. E., quas contra Deum et justitiam de facto occuparunt et occupant, nobis integre et libere faciendam, si amicitia et benevolentia ipsarum majestatum perfrui volunt, declaret etiam eis expresse, nos in tam manifesta injuria et jactura S. R. E. nec acquiescere nec desistere velle aut posse, donec restitutio, ut prefertur, hujusmodi integre fiat... Veneti enim ipsi non solum ab occupatione predictorum non cessant, sed etiam per clandestinas et indirectas vias Forlivium ejusque arcem nobis et dicte ecclesie subtrahere parant, quorum conatus et astus nos eludere quibuscumque viis possumus, querimus, nec dispendio ulli parcimus, sed nostra auctoritas apud eos non tantum valet, quantum valere debebat, et nisi catholici principes manus apponant, ecclesiam predictam Venetis ipsis prede et ludibrio, quod Deus avertat, fore prospicimus. Quanto igitur res in majore versatur periculo, tanto circumspectio tua pro officio boni cardinalis et tua solita probitate promptior erit ad haec faciendam, que opportuna putamus. Dat. ⁴

Conc. Lib. brev. 29, f. 24. *Archivo secreto pontificio*.**65. El Papa Julio II á Florencia ⁵**

[Roma], 29 Febr. 1504.

Deben auxiliar al arzobispo de Ragusa, Juan de Sirolo, y á Pedro Pablo de Callio contra Forli.

Conc. Lib. brev. 22, f. 23. *Archivo secreto pontificio*.

(1) Cf. arriba p. 175, 184.

(2) Borrado en el original.

(3) Borrado.

(4) La fecha se saca del Lib. brev. 22, f. 22^b.

(5) Cf. arriba p. 175.

66. El Papa Julio II á Juan de Sirolo, arzobispo de Ragusa, y á Pedro Pablo de Callio ¹

[Roma], 23 Marzo 1504.

Las cartas del nombrado, de 18 Marzo 1504, sobre la conquista de Forlimpopoli le fueron muy agradables. Se espera que también la ciudadela será conquistada.

Conc. Lib. brev. 22, f. 40. *Archivo secreto pontificio*.**67. El Papa Julio II á Forli ²**

Roma, 11 Abril 1504.

Antianis et communi civitatis nostre Forlivii. Por el arzobispo de Ragusa, Juan de Sirolo, ha entendido con cuánto ánimo han vuelto á la obediencia. Los alaba por ello: et eo maiorem commendationem meremini q[ua] causa fuistis deditiois arcis ³.

Conc. Lib. brev. 22, f. 44. *Archivo secreto pontificio*.**68. El Papa Julio II á Filipo, conde palatino del Rhin ⁴**

Roma, 26 Abril 1504.

Inter cetera que dilecto filio Mariano de Perusia causarum palatii apostolici auditori capellano et cum potestate legati a latere nuntio nostro ad Germaniam destinato, dedimus in mandatis, ea res precipua fuit, ut nobilitatem tuam dilecto filio nobili viro Alberto duci Bavarie sacri Romani imperii electori consanguinitatis et affinitatis vinculo tibi connexo reconciliare studeret, interpositaque nostra et hujus sanctissime sedis apostolice auctoritate, sublata omnis discordie dissensionisve causa ad mutuam caritatem et concordiam reduceret. Nam cum sitis duo precipua in clyte nationis germanice lumina et ex tam illustri familia orti, que sacro romano imperio multos laudatissimos cesares dedit, non potestis inter vos dissidere absque magna jactura non solum nationis ipsius et familie vestre, sed etiam totius reipublice christiane. Cum preterea sedes ipsa sanctissima vos ut peculiare filios sit complexa magnamque in vobis spem collocaverit, benemerendi de ipsa sede et christiana republica, eo studiosius finem discordiis vestris debemus querere, quo vos magis florentes et honoratos esse cupimus. Discordie enim ipse non nisi jacturam fame et facultatum vobis possunt afferre. Turpe enim est consanguineum a consanguineo, quos ipsa natura educatioque maximo vinculo caritatis duplicique necessitudinis glutino

(1) Cf. arriba p. 175.

(2) Cf. arriba p. 176.

(3) Pronto se vió que esta noticia era falsa.

(4) Cf. arriba p. 185.

connexit, dissidere. Nam quem alienum fidum sibi sperare potest, qui suis fuerit hostis? His rebus consideratis pro singulari et paterna qua utrumque vestrum prosequimur charitate, nobilitatem tuam hortamur, obsecramus et obstestamur in Domino ac per viscera Salvatoris Domini nostri rogamus, ut animum tuum ad concordiam cum Alberto ipso consanguineo tuo faciendam, quam etiam a carissimo in Christo filio nostro Maximiliano Romanorum rege illustri queri summo studio scimus, inducere velis, et nuntio ipso nostro cooperante, cui auctorizandi concordiam ipsam etiam facultatem dedimus, ad eas condiciones venire, per quas finis omnibus vestris dissensionibus imponatur, charitasque fraterna, sanguisque necessitudo, que in tot discordiis vires suas habere non potuit, redeat inter vos atque vigeat. Sane si id feceritis, ut confidimus, magnam ab hominibus laudem, magnum a Deo premium consequemini et cum propheta poteritis dicere: Quam bonum quamque jucundum fratres habitare in unum. Debes etiam pro tua prudentia et probitate considerare, quantum periculum christiane reipublice a perfidis Turcis immineat, contra quos sancta et necessaria expeditio decerni non poterit discordiis vestris vigentibus, ita ut per vos videatur stetisse, nisi invicem reconciliati fueritis, quominus ipsa expeditio fieret; nam neque ipse carissimus in Christo filius noster Romanorum rex pium desiderium suum consequi neque reliqua Germania convenire posset ad expeditionem tam sanctam. Est preterea vobis habenda non mediocris ratio defensionis S. R. E., pientissime matris vestre, quam Veneti duabus preclaris civitatibus compluribusque arcibus et oppidis ac locis in provincia Romandiole contra Deum et justitiam per injuriam spoliaverunt, et que per auxilium nationis Germanice injuriam hujusmodi propulsare sperat ac desiderat, cui auxilio si vestre discordie essent, prout fuerunt, impedimento, offenderetis Deum omnipotentem et magna apud omnes laboraretis infamia, meritoque vereri possetis, ne divinam ultionem in vobis vestrisque liberis et familia sentiat.

Datum Rome apud s. Petrum die XXVI. aprilis anni MDIV. Pontificatus nostri anno primo.

Conc. Lib. brev. 22, f. 50^b. *Archivo secreto pontificio*.

69. El Papa Julio II á Gonzalo de Córdoba ¹

Roma, 11 Mayo 1504.

...Hortamur in domino et paterne requirimus ut ducem ipsum ² in fidem tuam receptum ita contineas atque coherceas ne quicquam adversus nostrum et S. R. E. statum possit moliri efficaciter eum hortando et inducendo ut arcem ipsius Forlivii iuxta capitula cum castellano illius inita et a nobis impleta et observata restitui... faciat.

Conc. Lib. brev. 22, f. 51^b — 52. *Archivo secreto pontificio*.

(1) Cf. p. 176 y Villa 390 s.

(2) César Borja.

70. El Papa Julio II á Ana, reina de Francia ¹

Roma, 16 Mayo 1504.

Ha enviado al rey «pro pace Christianitatis» á Carolus de Carreto marchionem Finarii electum Thebanum en calidad de Orator. Lo recomienda.

Conc. Lib. brev. 22, f. 56^b. *Archivo secreto pontificio*.

71. El Papa Julio II á Luis XII, Rey de Francia ²

Roma, 8 Junio 1504.

Ludovico Francorum regi. Uno ferme tempore litteras celsitudinis tue, venerabilis fratris episcopi Aretini ³ et dilecti filii thesaurarii Avenionensis [scl. Petri Filioli] nuntiorum nostrorum accepimus, quibus lectis et diligenter consideratis — le agradece su buena voluntad respecto de Venecia; y asimismo el estar dispuesto á tener paz con España. Sine hac pace neque sanctam in perfidos Turcos expeditionem suscipi nec Venetis frenum injici posse — como tú comprenderás.

Conc. Lib. brev. 22, f. 76^b. *Archivo secreto pontificio*.

72. El Papa Julio II á Forli ⁴

Roma, 10 Junio 1504.

Se excusa por no haber enviado aún lo necesario para la conquista de la ciudadela. Bono animo sitis.

Canc. Lib. brev. 22, f. 78^b. *Archivo secreto pontificio*.

73. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli, Nuncio en Venecia ⁵

Roma, 10 Julio 1504.

Venerabili fratri A. episcopo Tiburtino. Accepimus literas tue fraternitatis, quibus nos certiores reddis, quo die oratores carissimi in Christo filii nostri Maximiliani Romanorum regis illustris istuc pervenerint, quibus honoribus excepti, quove die a Venetis auditi fuerint, quod responsum habuerint, quanta denique tu prudentia eos instruxeris de omnibus rebus, quibus rationes Venetorum confutare et nostras con-

(1) Cf. arriba p. 185.

(2) Cf. arriba p. 185.

(3) Cosimo de' Pazzi, obispo de Arezzo 1497-1508.

(4) Cf. arriba p. 176.

(5) Cf. arriba p. 185, 186. Soy deudor de ésta y de las siguientes cartas á la bondad del Sr. Dr. A. Gottlob.

firmare facile poterant. Gratissima nobis est diligentia et prudentia hec tua, ob quam fraternitatem tuam plurimum in Domino commendamus. Considerantes autem, quod si ipsi oratores, habito responso aliquo, quod restitutionem integram civitatum, locorum et terrarum nostrarum, de quibus agitur, non polliceatur, discedent, Veneti insolentiores effici possent, et Regi Romanorum cordi non esse hanc restitutionem arbitrentur, volumus ut venerabilem fratrem nostrum episcopum Aquensem¹, cui nos plurimum fidimus, nomine nostro hortaris et roges, velit non continuo discedere, sed diebus aliquot isthic morari et Venetis replicare, ut rem tantam velint etiam atque etiam altius considerare et restitutionem predictam libere facere, ne in se omnium christianorum principum, presertim Regis Romanorum, qui sancte Romane Ecclesie pro officio suo deesse nec potest nec vult, odia in se provocent. Credimus ipsum episcopum id libenter facturum, tum se intelligat rem non solum nobis, qui meritorum suorum dignam rationem habebimus, sed Regi etiam suo gratissimam rem facturum. Itaque curabis hoc ei omnino persuadere. Res Forlivienses quotidie melius Dei benignitate procedunt, recuperavimus jam arcem et portum Sclavonie, quam Moratini, qui nobis parum fidi multa fomenta castellano majoris arcis subministraverant et nobis hactenus distulerant, restituere, adeo ut speremus nos arce majori et civitatula majori cito recuperaturos. Erit etiam cure tue fraternitatis admonere dilectum filium Marianum nostrum apud regem ipsum nuntium de omnibus rebus, quas audiveris, quasque oportunas tuende cause nostre penes dictum Regem perspicias. Rex Hungarie, qui egrotare periculosissime dicebatur, Dei gratia bene valet, ut ex recentissimis litteris sue serenitatis accepimus, qui etiam nuper oratorem designavit non parve auctoritatis, quem pro nostra et S. R. E. causa mittet ad Venetos, significans illis, quod ipse nullo foedere retardabitur, quin dicte ecclesie defensionem suscipiat, prout ab ipso oratore intelliges, quem pari instructione armabis cum venerit, et nos de adventu illius deque aliis rebus quam novissime certiores efficies. Datum Rome apud S. Petrum die X. Julii 1504. Pontificatus nostri anno primo.

Conc. Lib. brev. 22, f. 115. *Archivo secreto pontificio*.

**74. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli,
Nuncio en Venecia²**

Roma, 28 Julio 1504.

Venerabili fratri Angelo episcopo Tyburtino nostro cum potestate legati de latere Venetiis oratori. Venerabilis frater etc. Littere tue fraternitatis XV hujus mensis date nos ambiguos reddiderunt,

(1) Lodovico Bruno, obispo de Acqui 1483-1508; cf. sobre el mismo Ulmann, I, 411.

(2) Cf. arriba p. 185.

quid de suo isthinc recessu venerabilis frater episcopus Aquensis¹ delibaturus esset, sed que XVIII ejusdem scripte fuerunt sublata ambiguitate huiusmodi nos non mediocri letitia affecerunt. Declarant enim episcopum ipsum rationibus tuis veris prudentissimisque adductum, consilium cepisse immorandi Venetiis, ut restitutionem civitatum, arcium et locorum S. R. E. persuadere Duci et Senatui possit. Itaque et episcopum ipsum, qui in hac re prudentiam singularem veramque ad nos sedemque apostolicam observantiam suam ostendit, plurimum in Domino commendamus et te quoque summopere laudamus, qui tanta prudentia et industria non solum eundem episcopum in procinctu discedendi retraxeris, sed etiam in Germaniam exquisitissima diligentia tam opportune scripseris, ab eodemque episcopo Aquensi scribi curaveris. Nos consilium tuum secuti scribimus ad conventum Germanie in eam sententiam, quam tu suades. Literas dilecto filio magistro Mariano de Bartolinis nostro illic oratori, mittimus ea conditione, ut si absque offensione animi regie celsitudinis id fieri posse perspexerit, litteras nostras electoribus sacri Romani imperii reddat, easque ipse opportuna sequatur oratione, quo Veneti facilius ad restitutionem huiusmodi inducantur, cum intellexerint, non solum Romano regi, sed toti inclyte nationi Germanie id cure et cordi esse; reliqua que in dies audis et scrutaris libenter cognovimus, et ut in posterum idem facias, exhortamur. Episcopo Aquensi predicto, ut etiam suades, scribimus² et litterarum exemplum mittimus his acclusum. Res tue nobis cure sunt.

Datum Rome apud S. Petrum die XXVIII Julii 1504. Pontificatus nostri anno primo.

Conc. Lib. brev. 22, f. 126^b. *Archivo secreto pontificio*.

**75. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli,
Nuncio en Venecia³**

Frascati, 12 Sept. 1504.

Episcopo Tiburtino Venetis... oratori. Vidimus litteras dilecti filii Mariani de Bartolinis... ad te et tuas ad nos... Grata est nobis vuestra mutua confianza. Negotium venerabilis fratris Ludovici episcopi Aquensis, quod nobis commendasti, cordi habebimus, prout ad eum nunc scribimus. Cetera, que significasti, gratissima nobis fuere, presertim de licentia trium milium salmarum grani pro Imolensibus impetrata; sed et alii populi provincie nostre Romandiole simili licentia indigent...

Datum Frascati die XII. Septembris 1504.

Conc. Lib. brev. 22, f. 176^b. *Archivo secreto pontificio*.

(1) Cf. n. 73, nota.

(2) La carta al obispo de Acqui, embajador imperial en Venecia, en la que Julio II le alaba por su permanencia, etc., está ibidem, fol. 173^b.

(3) Cf. arriba p. 185.

**76. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli,
Nuncio en Venecia ¹**

Roma, 1 Oct. 1504.

Venerabili fratri Angelo episcopo Tiburtino. Vidimus literas tue fraternitatis nobis gratissimas et omnia, quae scripsisti, consideravimus. Alio responso res non indigere videtur, nisi ut te hortamur ad perseverandum et excitandum regios oratores. Nos ad dilectum filium Franciscum de Monte scribimus, exemplum brevis nostri ad eum praesentibus introclusum mittemus. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo piscatoris die I. Octobris 1504. Pontificatus nostri anno primo.

Conc. Lib. brev. 22, f. 188. *Archivo secreto pontificio.*

**77. El Papa Julio II á Ludovico Bruno, obispo de Acqui,
y á Francesco de Monte, embajador imperial en Venecia ²**

Roma, 1 Oct. 1504.

Venerabili fratri Ludovico episcopo Aquensi et dilecto filio Francisco de Montibus equiti carissimi in Christo filii nostri Maximiliani Romanorum Regis illustribus oratoribus. Audivimus cum jocunditate te, dilecte Francisce, Venetias pervenisse missum a carissimo in Christo filio nostro Maximiliano rege Romanorum illustri, ut una cum venerabili fratre Ludovico episcopo Aquensi pro restitutione civitatum, arcium et terrarum S. R. E., quas Veneti occupant, instes; novimus enim probitatem et prudentiam tuam nec dubitamus, quin res ejusdem S. R. E... cordi habeas. Hortamur igitur ut omni studio diligentiaque utaris etc. Dat Romae apud S. Petrum die I. Octobris 1504.

Conc. Lib. brev. 22, fol. 187^b. *Archivo secreto pontificio.*

**78. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli,
Nuncio en Venecia ³**

Roma, 17 Oct. 1504.

Angelo episcopo Tiburtino. Accepimus litteras tuas quarti, quinti, sexti et octavi dierum presentis mensis de rebus Pisaurensibus et Camerinensibus, quamquam consilium tuum non improbemus, nec tibi nec aliis quicquam scribendum putamus. De adventu Oratoris carissimi in Christo filii nostri Wladislai regis Hungariae valde letamur, sperantes quod cause nostre S. R. E. multum sit profuturus, praesertim cum

(1) Cf. arriba p. 185.

(2) Cf. arriba p. 185.

(3) Cf. arriba p. 185-186.

jam ut scribis bona jecerit fundamenta Rationes, quibus eum ad prosequendam dictam causam nostram animasti atque armasti, optime sunt et ab ipsa veritate deducte, quas non cessabis iterum iterumque repetere et eum ad perseverandum hortari. Carissimi in Christo filii nostri Maximiliani Romanorum regis illustris optimum animum et indefessum studium ad recuperationem civitatum et terrarum S. R. E., cum ex aliis multis rebus tum ex litteris, quas ad oratores suos novissime Venetias misit percepimus, nosque ei ob hoc quotidie magis debere cognoscimus. Igitur hortandi erunt oratores ipsi, ut restitutioni hujusmodi opportune importuneque instent. Nos ad eos scribimus, prout suades, litterarum exemplum presentibus introclusum mittimus, easque sibi tradi mandavimus. Tabellarii error fuit, ut superiores littere nostre tibi priusquam illis nono fuerint reddite. Datum Rome apud S. Petrum die XVII. Octobris 1504, pontificatus nostri anno primo

Conc. Lib. brev. 22, fol. 193. *Archivo secreto pontificio.*

79 y 80. El Papa Julio II á los príncipes electores alemanes ¹

Roma, 28 Oct. 1504.

Venerabilibus fratribus nostris et dilectis filiis nobilibus viris sacri Romani imperii principibus electoribus. Venerabiles fratres nostri et dilecti filii nobiles viri salutem etc. Carissimus in Christo filius noster Maximilianus rex Romanorum illustris, qui S. R. E. est advocatus, ut est observantissimus S. Apostolice sedis animique celsi atque invicti misit nuper legatos suos ad Venetos pro restitutione civitatum, arcium et locorum ejusdem S. R. E., quas ipsi Veneti, ceca relique Italiae dominante libidine ducti, facta pace cum Turcis contra Deum atque omnem justitiam in provincia nostra Romandiole occuparunt et occupant. Multum quidem legati ipsi apud ipsos Venetos deberent valere, utpote a rege Romanorum et advocato S. R. E. missi, cui in omnibus rebus praesertim tam justis obsequi eos par est. Verumtamen nos considerantes, quod si vos quoque, qui praecipua membra sacri Romani imperii estis, et ejusdem sancte sedis semper observantissimi fuistis, vestrum nomen vestramque auctoritatem huic legationi addideritis, ut consensu totius inclyte nationis Germaniae defensio S. R. E. videatur suscepta, plurimum huic restitutioni accelerandae conducere poterit; vos, qui supra ceteros principes et nationes insigni prerogativa ac dignitate decorati estis, in Domino quanto possumus studio et affectu rogamus, ut ad venerabilem fratrem episcopum Acquensem ejusdem regis oratorem nunc Venetiis existentem velitis scribere et injungere, ut causam restitutionis hujusmodi etiam vestro nomine prosequatur omni studio; quod si feceritis, ut speramus, erit immortalis laude dignum et nobis supra quam dici possit gratum, prout dilectus filius magister Ma-

(1) Cf. arriba p. 185.

rianus de Bartolinis ¹ causarum palatii apostolici auditor, orator noster, latius explicabit, cui fidem indubiam prebere velitis. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo piscatoris die XXVIII. Octobris 1504. Pontificatus nostri anno primo.

Concil. Lib. brev. 22, f. 201. *Archivo secreto pontificio*.

**81. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli,
Nuncio en Venecia ²**

Roma, 17 Nov. 1504.

El Papa se ha enterado con gusto de sus noticias del 11 cte., y se alegra de que el obispo de Acqui piense ir á Roma.

Conc. Lib. brev. 22, f. 230. *Archivo secreto pontificio*.

82. El Papa Julio II á Cosimo de'Pazzi, obispo de Arezzo ³

[Roma], 29 Nov. 1504

Cosimo episcopo Aretino, prelato nostro domestico, nuntio et oratori nostro.

Ne diutius responsum ex Hispania de tua admissione cum honoris nostri diminutione expectes et tempus incassum terras—le manda regresar inmediatamente á Italia.

Conc. Lib. brev. 22, f. 210^b. *Archivo secreto pontificio*.

**83. El Papa Julio II á Angelo Leonini, obispo de Tivoli,
Nuncio en Venecia ⁴**

[Roma], 17 Dic. 1504.

Venerabili fratri episcopo Tiburtino Venetiis nostro cum potestate legati de latere. Ex tuis litteris novissime intelleximus, quod licet dilecto filio Petro Berislao preposito S. Laurentii carissimi in Christo filii nostri Wladislai, Hungarie et Bohemie regis illustris, oratori nec fides nec diligentia nec dexteritas ingenii defuerit in repetendis terris et locis S. R. E., nullum tamen saltem bonum responsum a Duce et Senatu isto elicere potuit, adeo ut frustra laborare et tempus terere videatur. Quibus rebus consideratis in dubio sumus, quid magis expediat, manerene videlicet illum isthic diutius et Venetos pro dicta restitutione indesinenter urgere, an ad regem suum redire eique duritiem Venetorum referre, qui neque justitie respectu nec numine hujus s.

(1) Cf. arriba p. 185.

(2) Cf. arriba n.º 77.

(3) Cf. arriba p. 186.

(4) Cf. arriba p. 186.

sedis, nec cujusquam christiani regis auctoritate moventur. Cujus rei iudicium fraternitati tue reliquimus, nam cum isthic sis et non solum responsa sed et mentes Venetorum perspicere possis, eidem oratori suadebis ¹ prout magis rebus nostris conducere visum fuerit. Nos in utrumque eventum brevia scribimus, quibus uteris prout res postulabit; nam ea una cum eorum copiis presentibus mittimus alligata. Datum die XXVII. Dec. 1504. Pontificatus nostri anno secundo.

Sigismundus.

Conc. Lib. brev. 22, f. 238. *Archivo secreto pontificio*.

84. Floramonte Brognolo á Isabel, marquesa de Mantua ²

Roma, 17 Enero 1505.

Impreso por d'Arco, Delli arti e degli artefici in Mantova II, 58, pero con fecha equivocada 7 de Enero. Orig. *Archivo Gonzaga de Mantua*.

85. Floramonte Brognolo á Isabel, marquesa de Mantua ³

Roma, 1 Febrero 1505.

Impreso en Bertolotti, Artisti in relaz. coi Gonzaga p. 143. Orig. *Archivo Gonzaga de Mantua*.

86. El Papa Julio II al marqués de Massa ⁴

Viterbo, 30 Sept. 1505.

Dilecte etc. Andreas Gallettus statuarius sculptor de monte S. Severini presentium exhibitor venit isthuc pro effodiendis marmoribus cuidam egregio operi, quod nostro iussu facturus est necessariis. Quocirca nobilitatem tuam hortamur ut circa hoc eidem Andreae omnes oportunos favores pro nostra et sedis apostolicae reverentia velis prebere; id si feceris, ut speramus, erit nobis plurimum gratum. Dat. Viterbii die XXX. Sept. 1505. Pontif. nostri anno 2.º

Conc. Lib. brev. 22, f. 377. *Archivo secreto pontificio*.

87. Julio II al agustiniano Egidio de Viterbo ⁵

Roma, 4 Nov. 1505.

Fratri Egidio de Viterbo. Iterum tibi Romam est redeundum: tantum enim tui desiderium reliquisti ut ab omnibus in lege domini et

(1) En el manuscrito: suadere.

(2) Cf. arriba p. 371.

(3) Cf. arriba p. 371.

(4) Cf. arriba p. 403. No puedo dar pormenores sobre el escultor aquí mencionado. Tampoco E. Müntz supo dar sobre él ninguna noticia.

(5) Cf. vol. V, p. 203.